

Sygn. akt IIK 210/14

2Ds. 423/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 09.03.2016r.

Sąd Rejonowy w Lubaniu Wydział II Karny w składzie:

Przewodniczący: SSR Tulliusz Stabryn

Protokolant: Sylwia Oleksy

po rozpoznaniu dniach: 09.03.2016r., 04.08.2014r., 10.09.2014r., 06.10.2014r., 01.12.2014r., 26.01.2015r., 09.02.2015r., 27.05.2015r., 14.09.2015r., 02.12.2015r., 25.02.2016r., 09.03.2016r. sprawy karnej

przeciwko: **E. D. (1)** (dawniej M. H.),

s. Rufa i S. zd. D., ur. (...) w M.,

oskarżonemu o to, że :

1. w dniu 3 września 2013 roku w. W., góry powziętym zamiarem, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadził J. K. (1) do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w postaci pieniędzy w łącznej kwocie 67.700 zł, w ten sposób, że wyzyskując niezdolność pokrzywdzonego do należytego pojmowania przedsiębranego działania i wprowadzając go w błąd co do wywiązania się z zapewnienia zatrudnienia w prowadzonym przez siebie przedsiębiorstwie namówił pokrzywdzonego do podpisania umów pożyczki w bankach (...), a w tym:

- namówił do podpisania umowy pożyczki gotówkowej o nr (...) z bankiem (...) S.A. na kwotę 28 900 zł

- oraz umowy pożyczki gotówkowej nr (...) z bankiem (...) na kwotę 38 800 zł a następnie zabrał pieniądze w/w kwocie bez zamiaru ich zwrotu, czym działał na szkodę J. K. (1), przy czym zarzuconego czynu dopuścił się będąc uprzednio skazany wyrokiem Sądu Rejonowego Łódź Śródmieście z dnia 29 września 2009 r sygn akt VK 477/09 za przestępstwo z art. 13 §1 kk w zw. z art. 286 §1 kk na karę 8 miesięcy pozbawienia wolności , którą odbył w okresie od 30 kwietnia 2010 r do 30 grudnia 2010 r.

tj. o czyn z art. 286 §1 kk w zw. z art. 12 kk i w zw. z art. 64 §1 kk

2. w dniu 18 kwietnia 2012 roku w Z., z góry powziętym zamiarem, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadził A. S. (1) do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w postaci pieniędzy w kwocie 14 250 złotych, w ten sposób, że wyzyskując niezdolność pokrzywdzonego do należytego pojmowania przedsiębranego działania i wprowadzając go w błąd co do wywiązania się z zapewnienia zatrudnienia w prowadzonym przez siebie przedsiębiorstwie namówił pokrzywdzonego do podpisania umowy kredytu gotówkowego nr (...) z bankiem (...) i przekazania niespersonalizowanej karty płatniczej (...) (...) do założonego rachunku wraz z numerem (...), na podstawie której dokonał w różnych bankomatach wypłaty pieniędzy w/w kwocie 14 250 złotych, czym działał na szkodę A. S. (1), przy czym zarzuconego czynu dopuścił się będąc uprzednio skazany wyrokiem Sądu Rejonowego Łódź Śródmieście z dnia 29 września 2009 r sygn akt VK 477/09 za przestępstwo z art. 13 §1 kk w zw z art. 286 §1 kk na karę 8 miesięcy pozbawienia wolności , którą odbył w okresie od 30 kwietnia 2010 r do 30 grudnia 2010r.,

tj. o czyn z art. 286 §1 kk w zw. z art. 64 §1 kk

3 w dniu 9 października 2012 roku w S., działając w warunkach powrotu do przestępstwa, z góry powziętym zamiarem, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, doprowadził P. D. (1) do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w postaci pieniędzy w łącznej kwocie 15796 złotych, w ten sposób, że wyzyskując niezdolność pokrzywdzonego do należytego pojmowania przedsiębranego działania i wprowadzając go w błąd co do wywiązania się z zapewnienia mu miejsca zamieszkania oraz zatrudnienia w prowadzonym przez siebie przedsiębiorstwie, namówił do podpisania kredytu konsolidacyjnego w (...) oraz w (...), a w tym:

- kredytu konsolidacyjnego nr (...) na kwotę 11050 zł w (...)

- kredytu na zakup towarów i usług nr (...) następnie zabrał pieniądze i mienie w postaci telewizora marki (...) radiodiodniaka samochodowego (...), uchwytu do mocowania telewizora oraz listwy przepięciowej o łącznej wartości 4746 złotych, bez zamiaru ich zwrotu, czym działał na szkodę P. D. (1)

przy czym zarzuconego czynu dopuścił się będąc uprzednio skazany wyrokiem Sądu Rejonowego Łódź Śródmieście z dnia 29 września 2009 r sygn akt VK 477/09 za przestępstwo z art. 13 §1 kk w zw z art. 286 §1 kk na karę 8 miesięcy pozbawienia wolności, którą odbył w okresie od 30 kwietnia 2010 r do 30 grudnia 2010 r.,

tj. o czyn z art. 286 §1 kk w zw. z art. 12 kk i w zw. z art. 64 §1 kk

4 w dniu 18 maja 2009 roku w G., z góry powziętym zamiarem, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadził W. Ł. (1) do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w postaci pieniędzy w łącznej kwocie nie mniejszej niż 8 536,03 złotych, w ten sposób, że wyzyskując niezdolność pokrzywdzonego do należytego pojmowania przedsiębranego działania i wprowadzając go w błąd co do wywiązania się z zapewnienia zatrudnienia w prowadzonym przez siebie przedsiębiorstwie namówił pokrzywdzonego do podpisania umowy pożyczki z (...) SA oraz umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych z P4 Sp z o.o., a w tym:

- umowy pożyczki nr PG\ (...) z bankiem (...) (...) na podstawie której pokrzywdzony przekazał mu kartę bankową o numerze (...) wraz z numerem (...) uprawniającą do podjęcia gotówki z konta o numerze (...) i na podstawie której dokonał wypłat kwoty 8000 zł z różnych bankomatów bez zamiaru ich zwrotu

- oraz umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych o nr (...) zawartej z P4 Sp. z o.o. o łącznej wartości nie mniejszej niż 536,03 złotych na podstawie której polecił pokrzywdzonemu przekazać sobie telefon komórkowy marki (...) bez zamiaru jego zwrotu, czym działał na szkodę W. Ł. (1), przy czym zarzuconego czynu dopuścił się będąc uprzednio karany wyrokiem Sądu Rejonowego w Stargardzie Szczecińskim z dnia 22 maja 2001 r sygn akt II K 823/00 zmienionego wyrokiem Sądu Okręgowego w Szczecinie IV Wydział Karny z dnia 25 stycznia 2002 r sygn akt IV Ka 1027/01 za czyn z art. 280 §1 kk na karę 2 lat pozbawienia wolności, którą odbył w okresie od 14.04.1999 -17.05.1999, 29.12.2002-1.07.2004 r, i od 28.12.2006 r do 24.05.2007 r.,

tj. o czyn z art. 286 §1 kk w zw. z art. 12 kk i w zw. z art. 64 §1 kk

5 w okresie od 16 maja 2012 roku do 17 maja 2012 roku w S. oraz w S., z góry powziętym zamiarem, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadził Z. C. (1) do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w postaci pieniędzy w łącznej kwocie 27 640 złotych, w ten sposób, że wyzyskując niezdolność pokrzywdzonego do należytego pojmowania przedsiębranego działania i wprowadzając go w błąd co do wywiązania się z zapewnienia zatrudnienia w prowadzonym przez siebie przedsiębiorstwie namówił pokrzywdzonego do podpisania umów pożyczki, a w tym:

- umowy pożyczki o numerze (...) z (...) (...).

- oraz umowy pożyczki o numerze (...) z bankiem (...) (...) na podstawie której uzyskał kartę bankową o nr (...) do założonego rachunku bankowego o nr (...) wraz z numerem pin na podstawie której dokonał wypłat pieniędzy w łącznej w/w kwocie w różnych bankomatach bez zamiaru ich zwrotu, czym działał na szkodę Z. C. (1), przy czym

zarzuczonego czynu dopuścił się będąc uprzednio skazany wyrokiem Sądu Rejonowego Łódź Śródmieście z dnia 29 września 2009r.

sygn akt VK 477/09 za przestępstwo z art. 13 §1 kk w zw z art. 286 §1 kk na karę 8 miesięcy pozbawienia wolności , którą odbył w okresie od 30 kwietnia 2010 r do 30 grudnia 2010 r.,

tj. o czyn z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 12 kk i w zw. z art. 64 §1 kk

6. w dniu 4 marca 2013 r w K., M. i C., z góry powziętym zamiarem, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadził J. K. (2) do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w postaci pieniędzy w łącznej kwocie 18000 złotych, w ten sposób, że wyzyskując niezdolność pokrzywdzonego do należytego pojmowania przedsiębranego działania i wprowadzając go w błąd co do wywiązania się z zapewnienia zatrudnienia w prowadzonym przez siebie przedsiębiorstwie namówił pokrzywdzonego do podpisania umowy kredytu w (...)nr (...) następnie dokonał wypłat pieniędzy w łącznej kwocie 18000 zł z założonego przez pokrzywdzonego rachunku w (...) uzyskując podstępem kartę bankomatową VISA o nr (...) wydanej do tegoż rachunku, czym działał na szkodę Z. K., przy czym zarzuczonego czynu dopuścił się będąc uprzednio skazany wyrokiem Sądu Rejonowego Łódź Śródmieście z dnia 29 września 2009 r sygn akt VK 477/09 za przestępstwo z art. 13 §1 kk w zw. z art. 286 §1 kk na karę 8 miesięcy pozbawienia wolności , którą odbył w okresie od 30 kwietnia 2010 r do 30 grudnia 2010r.

tj. o czyn z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 12 kk i w zw. z art. 64 §1 kk

7. w dniu 25 lutego 2011 r w L., z góry powziętym zamiarem, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadził M. W. (1) do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w postaci pieniędzy w łącznej kwocie 14.368 złotych, w ten sposób, że wyzyskując niezdolność pokrzywdzonego do należytego pojmowania przedsiębranego działania i wprowadzając go w błąd co do wywiązania się z zapewnienia zatrudnienia w prowadzonym przez siebie przedsiębiorstwie oraz faktu, iż uzyskane ze (...) w L. pieniądze miały być przeznaczone jako zaliczka na jego wynagrodzenie, namówił pokrzywdzonego do zawarcia umów, a w tym:

- umowy pożyczki konsumenckiej na cele mieszkaniowe o numerze (...) z (...) w kwocie 13 600 zł, które to pieniądze zabrał od pokrzywdzonego nie mając zamiaru ich zwrotu,

- oraz umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych numer (...) oraz (...) 00820j2011/172 na podstawie której polecił pokrzywdzonemu przekazać sobie telefon komórkowy marki (...) o wartości 768 zł bez zamiaru jego zwrotu, czym działał na szkodę M. W. (1) przy czym zarzuczonego czynu dopuścił się będąc uprzednio skazany wyrokiem Sądu Rejonowego Łódź Śródmieście z dnia 29 września 2009 r sygn akt VK 477/09 za przestępstwo z art. 13 §1 kk w zw z art. 286 §1 kk na karę 8 miesięcy pozbawienia wolności , którą odbył w okresie od 30 kwietnia 2010 r do 30 grudnia 2010r.,

tj. o czyn z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 12 kk i w zw. z art. 64 §1 kk

8. w dniu 9 lipca 2013 r w R., z góry powziętym zamiarem, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadził E. M. (1) do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w postaci pieniędzy w łącznej kwocie 31 250 złotych, w ten sposób, że wyzyskując niezdolność pokrzywdzonego do należytego pojmowania przedsiębranego działania i wprowadzając go w błąd co do wywiązania się z zapewnienia zatrudnienia w prowadzonym przez siebie przedsiębiorstwie namówił pokrzywdzonego do podpisania umów, a w tym:

- umowy pożyczki o numerze nr (...) z (...)(...) na kwotę 15450 zł

- oraz umowy o kredyt gotówkowy o numerze (...) z bankiem (...) na kwotę 15800 zł , a następnie zabrał uzyskane z w/w umów pieniądze bez zamiaru ich zwrotu, czym działał na szkodę E. M. (1)

przy czym zarzuczonego czynu dopuścił się będąc uprzednio skazany wyrokiem Sądu Rejonowego Łódź Śródmieście z dnia 29 września 2009 r sygn akt VK 477/09 za przestępstwo z art. 13 §1 kk w zw z art. 286 §1 kk na karę 8 miesięcy pozbawienia wolności , którą odbył w okresie od 30 kwietnia 2010 r do 30 grudnia 2010r.

tj. o czyn z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 12 kk i w zw. z art. 64 §1 kk

9. w dniu 3 lutego 2012 r w K., prowadził w ruchu lądowym pojazd marki (...) o nr rej (...), pomimo orzeczonego przez Sąd Rejonowy w Łodzi sygn akt XVII K 181/09 zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 4 lat

tj. o czyn z art. 244 kk

10. w dniu 13 lipca 2012 r. w P., z góry powziętym zamiarem, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadził E. M. (2) do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w postaci pieniędzy w łącznej kwocie 57800 złotych, w ten sposób, że wyzyskując niezdolność pokrzywdzonego do należytego pojmowania przedsiębranego działania i wprowadzając go w błąd co do wywiązania się z zapewnienia zatrudnienia w prowadzonym przez siebie przedsiębiorstwie namówił pokrzywdzonego do podpisania umów, a w tym:

- umowy kredytu konsumpcyjnego w (...) na kwotę 20 000 zł

- umowy pożyczki w (...) na kwotę 20 000 zł ,

- oraz umowy o udzielenie kredytu i wydanie płatniczej karty kredytowej z bankiem (...) na kwotę 17800 zł , a następnie zabrał uzyskane z w/w umów pieniądze bez zamiaru ich zwrotu, czym działał na szkodę E. M. (2)

przy czym zarzuczonego czynu dopuścił się będąc uprzednio skazany wyrokiem Sądu Rejonowego Łódź Śródmieście z dnia 29 września 2009 r sygn akt VK 477/09 za przestępstwo z art. 13 §1 kk w zw z art. 286 §1 kk na karę 8 miesięcy pozbawienia wolności , którą odbył w okresie od 30 kwietnia 2010 r do 30 grudnia 2010r.

tj. o czyn z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 12 kk i w zw. z art. 64 §1 kk

11. w dniu 3 lutego 2012 r. w K., z góry powziętym zamiarem, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadził R. O. (1) do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w postaci pieniędzy w łącznej kwocie 18.500 złotych, w ten sposób, że wyzyskując niezdolność pokrzywdzonego do należytego pojmowania przedsiębranego działania i wprowadzając go w błąd co do wywiązania się z zapewnienia zatrudnienia w prowadzonym przez siebie przedsiębiorstwie namówił pokrzywdzonego do podpisania umowy kredytu w Invest (...) w K., a następnie dokonał wypłaty pieniędzy w łącznej kwocie 18.500 zł z założonego przez pokrzywdzonego rachunku w (...) posługując się wydaną do tegoż rachunku kartą bankomatową, czym działał na szkodę R. O. (1), przy czym zarzuczonego czynu dopuścił się będąc uprzednio skazany wyrokiem Sądu Rejonowego Łódź Śródmieście z dnia 29 września 2009 r sygn akt VK 477/09 za przestępstwo z art. 13 §1 kk w zw z art. 286 §1 kk na karę 8 miesięcy pozbawienia wolności , którą odbył w okresie od 30 kwietnia 2010 r do 30 grudnia 2010r.

tj. o czyn z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 64 §1 kk

12. w dniu 17 października 2013 r. w S., z góry powziętym zamiarem, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadził A. K. (1) do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w postaci pieniędzy w łącznej kwocie 35.854 złotych, w ten sposób, że wyzyskując niezdolność pokrzywdzonego do należytego pojmowania przedsiębranego działania i wprowadzając go w błąd co do wywiązania się z zapewnienia zatrudnienia w prowadzonym przez siebie przedsiębiorstwie namówił pokrzywdzonego do podpisania umów w E. oraz w (...) (...), a następnie zabrał uzyskane z w/w umów pieniądze bez zamiaru ich zwrotu, czym działał na szkodę A. K. (1),

przy czym zarzuczonego czynu dopuścił się będąc uprzednio skazany wyrokiem Sądu Rejonowego Łódź Śródmieście z dnia 29 września 2009 r sygn akt VK 477/09 za przestępstwo z art. 13 §1 kk w zw z art. 286 §1 kk na karę 8 miesięcy pozbawienia wolności , którą odbył w okresie od 30 kwietnia 2010 r do 30 grudnia 2010 r

tj. o czyn z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 12 kk i w zw. z art. 64 §1 kk

13. w dniu 17 stycznia 2012 r. w Ś., z góry powziętym zamiarem, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadził S. P. (1) do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w postaci pieniędzy w łącznej kwocie 17.404,87 złotych w ten sposób, że wyzyskując niezdolność pokrzywdzonego do należytego pojmowania przedsiębranego działania i wprowadzając go w błąd co do wywiązania się z zapewnienia zatrudnienia w prowadzonym przez siebie przedsiębiorstwie namówił pokrzywdzonego do podpisania umowy kredytu gotówkowego w (...) nr (...), a następnie zabrał uzyskane z w/w umów pieniądze bez zamiaru ich zwrotu, czym działał na szkodę S. P. (1),

przy czym zarzucanego czynu dopuścił się będąc uprzednio skazany wyrokiem Sądu Rejonowego Łódź Śródmieście z dnia 29 września 2009r

sygn akt VK 477/09 za przestępstwo z art. 13 §1 kk w zw. z art. 286 §1 kk na karę 8 miesięcy pozbawienia wolności , którą odbył w okresie od 30 kwietnia 2010 r do 30 grudnia 2010r.

tj. o czyn z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 64 §1 kk

14. w dniu 28 listopada 2011 r. w K., z góry powziętym zamiarem, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadził S. S. (1) do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w postaci pieniędzy w łącznej kwocie 20.000 złotych w ten sposób, że wyzyskując niezdolność pokrzywdzonego do należytego pojmowania przedsiębranego działania i wprowadzając go w błąd co do wywiązania się z zapewnienia zatrudnienia w prowadzonym przez siebie przedsiębiorstwie namówił pokrzywdzonego do podpisania umów kredytu gotówkowego w (...) oraz w (...), a następnie zabrał uzyskane z w/w umów pieniądze bez zamiaru ich zwrotu, czym działał na szkodę S. S. (1), przy czym zarzucanego czynu dopuścił się będąc uprzednio skazany wyrokiem Sądu Rejonowego Łódź Śródmieście z dnia 29 września 2009 r sygn akt VK 477/09 za przestępstwo z art. 13 §1 kk w zw z art. 286 §1 kk na karę 8 miesięcy pozbawienia wolności , którą odbył w okresie od 30 kwietnia 2010 r do 30 grudnia 2010r.

tj. o czyn z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 12 kk i w zw. z art. 64 §1 kk

I. uznaje oskarżonego E. D. (1) (**dawniej M. H.**) winnym popełnienia zarzucanych mu czynów opisanych w pkt. **1, 6, 8 i 12** części wstępnej wyroku stanowiących występki z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 64 § 1 kk, z tym że przyjmuje, iż przedmiotowych czynów dopuścił się w ramach ciągu przestępstw określonym w art. 91 § 1 kk i za to na podstawie art. 286 § 1 kk w zw. z art. 91 § 1 kk wymierza mu karę 4 (czterech) lat pozbawienia wolności,

II. uznaje oskarżonego E. D. (1) (**dawniej M. H.**) winnym popełnienia zarzucanych mu czynów opisanych w pkt. **2, 3, 5, 10, 11, 13 i 14** części wstępnej wyroku stanowiących występki z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk oraz z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 64 § 1 kk, z tym że przyjmuje, iż przedmiotowych czynów dopuścił się w ramach ciągu przestępstw określonym w art. 91 § 1 kk i za to na podstawie art. 286 § 1 kk w zw. z art. 91 § 1 kk wymierza mu karę 4 (czterech) lat pozbawienia wolności,

III. uznaje oskarżonego E. D. (1) (**dawniej M. H.**) winnym popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego w pkt. **4** części wstępnej wyroku stanowiącego występki z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 64 § 1 kk i za to na podstawie art. 286 § 1 kk wymierza mu karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności,

IV. uznaje oskarżonego E. D. (1) (**dawniej M. H.**) winnym popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego w pkt. **7** części wstępnej wyroku stanowiącego występki z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 64 § 1 kk i za to na podstawie art. 286 § 1 kk wymierza mu karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności,

V. uznaje oskarżonego E. D. (1) (**dawniej M. H.**) winnym popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego w pkt. **9** części wstępnej wyroku stanowiącego występki z art. 244 kk i za to na podstawie art. 244 kk wymierza mu karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności,

VI. na podstawie art. 85 § 1 kk i art. 91 § 2 kk łączy orzeczone wobec oskarżonego E. D. (1) (**dawniej M. H.**) kary pozbawienia wolności opisane w pkt. I-V wyroki i wymierza mu karę łączną 5 (pięciu) lat pozbawienia wolności,

VII. na podstawie art. 46 § 1 kk zasądza od oskarżonego E. D. (1) (**dawniej M. H.**) na rzecz pokrzywdzonych:

- A. K. (1) kwotę 28.000 (dwadzieścia osiem tysięcy) złotych,
- E. M. (1) kwotę 31.250 (trzydzieści jeden tysięcy dwieście pięćdziesiąt) złotych,
- J. K. (1) kwotę 67.700 (sześćdziesiąt siedem tysięcy siedemset) złotych,
- J. K. (2) kwotę 18.000 (osiemnaście tysięcy) złotych,
- S. P. (2) kwotę 17.404, 87 (siedemnaście tysięcy czterysta cztery 87/100) złotych

tytułem naprawienia wyrządzonej szkody w całości, płatne po uprawomocnieniu się wyroku,

VIII. na podstawie art. 46 § 1 kk zasądza od oskarżonego E. D. (1) (**dawniej M. H.**) na rzecz pokrzywdzonego J. K. (1) kwotę 3000 (trzy tysiące) złotych tytułem zadośćuczynienia za doznaną krzywdę,

IX. na podstawie art. 29 ust. 1 ustawy prawo o adwokaturze zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. Pawła Mrowcy kwotę 1.239, 84 (tysiąc dwieście trzydzieści dziewięć 84/100) złotych w tym podatek VAT, tytułem nieopłaconej obrony z urzędu,

X. na podstawie art. 627 kpk zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa koszty niniejszego postępowania zaś, na podstawie art. 17 ust1. Ustawy z dnia 23 czerwca 1973 roku o opłatach w sprawach karnych nie wymierza mu opłaty.

UZASADNIENIE

W dniu 18 maja 2009 roku W. Ł. (1) udał się z miejscowości K., w której mieszkał, do M.. Tam na ul. (...) zobaczył swojego znajomego M. K. stojącego w towarzystwie innego mężczyzny. W. Ł. (1) podszedł do nich i przywitał się. W trakcie rozmowy, nieznanemu mu mężczyzna zaproponował K. zatrudnienie w tartaku. Mówił, iż poszukuje rencisty, na pomocnika pilarza, bo wtedy nie będzie musiał płacić ZUS-u. Ten jednak nie był zainteresowany ofertą pracy. W. Ł. (1) włączył się do rozmowy i powiedział, że jest zainteresowany "dorobieniem", bo jest rencistą. K. niezainteresowany dalszą rozmową oddalił się od nich. Wówczas nieznanemu zaproponował Ł., żeby mówili do siebie po imieniu i przedstawił się, jako P., nie podając jednocześnie nazwiska. Po krótkiej rozmowie ustalając, iż Ł. nie ma konta bankowego, P., zaproponował, aby udali się do jego domu po dokumenty, a następnie pojedą do banku założyć konto, na które będzie przelewane wynagrodzenie. Wspólnie wsiedli do samochodu, za kierownicą, którego siedział mężczyzna, którego P. przedstawił, jako A.. Po zabraniu dokumentów wspólnie udali się do G.. W trakcie drogi P. zaproponował W. Ł. (1) przejęcie posiadanego przez siebie sklepu, w ajencję, pod warunkiem, iż ten zaciągnie kredyt w wysokości 10.000 złotych. Przed pójściem do banku (...) poczęstował Ł. wódką, którą zakupił na jego polecenie A.. Była to piersiówka. W. Ł. (1) po wypiciu części alkoholu czuł się "ogłupiały". W pierwszym banku odmówiono udzielenia kredytu, wówczas Ł. wraz z P. udali się do (...). Przed wejściem do banku (...) wypił otrzymaną butelkę wódki do końca. W banku założył konto, a następnie poprosił o udzielenie mu kredytu w kwocie 10.000 złotych. Złożony wniosek kredytowy został rozpatrzony pozytywnie i bank przyznał mu kredyt. Na konto po potrąceniu prowizji przelano sumę w wysokości 9.252,49 złotych. Wraz z dokumentacją potwierdzającą założenie konta oraz przyznania kredytu, W. Ł. (1) otrzymał kartę bankomatową, do której ustalił (...). Przy wszystkich tych czynnościach był obecny P.. Po wyjściu z banku zaproponował on Ł. zakup telefonu komórkowego w celu ułatwienia kontaktu pomiędzy nimi. Ł. przystał na propozycję i wspólnie udali się do salonu (...), gdzie P. wybrał telefon (...) C.. W. Ł. (1) zawarł umowę o świadczenie usług telekomunikacyjnych w abonamencie, na okres 24 miesięcy. Po opuszczeniu salonu wspólnie udali się do samochodu a następnie ruszyli w drogę powrotną. W trakcie jazdy, P. poprosił W. Ł. (1) o przekazanie umowy kredytowej wraz z kartą bankomatową oraz umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych wraz z telefonem, w celu wprowadzenia pełnych jego danych w dokumentacji firmy, jednocześnie zapewniając go, iż następnego dnia przyjedzie po niego i zawiezie do pracy. W. Ł. (1) przystał na prośbę i przekazał wskazane przedmioty P.. Po przyjeździe do K. udał się do swojego domu. Następnego dnia mimo wcześniejszych ustaleń P. nie przyjechał do W. Ł. (1). W dniu 21

maja 2009 roku W. Ł. (1) udał się do placówki (...) w G.. Tam uzyskał informację, iż z konta, za pośrednictwem karty bankomatowej pobrano pieniądze. Dopiero w grudniu 2012 roku W. Ł. (1) zdecydował się zawiadomić o powyższym fakcie organy ścigania. W trakcie przesłuchania opisał on mężczyznę posługującego się imieniem P.. Po okazaniu mu tablicy poglądowej, jako P. rozpoznał M. H. aktualnie posługującego się danymi E. D. (1). W wyniku działania E. D. (1) (dawniej M. H.) W. Ł. (1) poniósł szkodę w łącznej kwocie 8.536,03 złotych z tytułu bezpodstawnie pobranych z jego konta pieniędzy oraz w kwocie 536,03 złote z tytułu przekazania telefonu wraz z umowa na świadczenie usług telekomunikacyjnych z firma P4 Sp. z o.o.

Dowód: zeznania świadka W. Ł. k. 444--449 oraz z akt II Ko 325/15

SR w Myśliborzu;

dokumenty z (...) k. 450;

umowa o świadczenie usług telekomunikacyjnych z P4 sp. z o.o. k. 436.

W dniu 24 lutego 2011 roku w B., 68 letni wówczas M. W. (1) został zaczepiony w barze przez dwóch nieznanym mu mężczyzn. Jeden z nich przedstawił się, jako P. K. (1) właściciel zakładu stolarskiego w T.. Powiedział również, iż poszukuje do pracy emeryta na stanowisko stróża z wynagrodzeniem 1200 złotych. Stróż miał być dowożony do pracy przez obecnego z nim mężczyznę. M. W. (1) wyraził chęć podjęcia pracy. Mężczyźni umówili się, iż następnego dnia P. K. (1) przyjedzie po M. W. (1) i zabierze go, do nowego miejsca pracy. M. W. (1) miał mieć ze sobą dowód osobisty, decyzje o wysokości emerytury oraz aktualny wyciąg bankowy. W dniu 25 lutego 2011 roku P. K. (1) przyjechał w umówione miejsce gdzie czekał M. W. (1). W samochodzie karczewski oświadczył, iż jada do L. załatwić papierkowe formalności. Po drodze zatrzymali się na stacji benzynowej w B., gdzie K. poczęstował W. herbatą i koniakiem. Po ich spożyciu ruszyli w dalszą drogę, zaś M. W. (1) poczuł się otumaniony. W L. wraz z kierowcą udał się do (...) po aktualny wyciąg z konta, a następnie już P. K. (1) poszedł do punktu (...). Tam za namową K. zawarł umowę pożyczki konsumenckiej na cele mieszkaniowe w wysokości 13.600 złotych. Według informacji P. K. (1) pieniądze te miał być przelane na jego konto, a on sam miał dostać zaliczkę w kwocie 3.000 złotych. Zarówno dokumenty, jak i wypłacone w (...) -u pieniądze zabrał P. K. (1). Po wyjściu ze (...) -u udali się do pobliskiego salonu (...), gdzie P. K. (1) kazał M. W. (1) dokonać zakupu telefonu, który następnie miał być wciągnięty na firmę. Po wybraniu taryfy i telefonu marki (...) przez K., M. W. (1) zawarł umowę o świadczenie usług telekomunikacyjnych. Następnie mężczyźni wrócili do samochodu i udali się w drogę powrotną do B., umawiając się, iż następnego dnia M. W. (1) zostanie zabrany przez kierowcę do pracy. Do umówionego spotkania, jednak nie doszło, gdyż nikt nie przyjechał po M. W. (1). M. W. (1) rozpoznał osobę podającą się za P. K. (1), która okazał się M. H. aktualnie E. D. (1). W wyniku działania M. H., M. W. (1) poniósł szkodę w wysokości 14.368 złotych.

Dowód: zeznania świadka M. W. k. 2116, 784-785, 809-810;

zeznania świadka M. M. dawniej W., k. 2116-2117;

zeznania świadka B. B. k. 2117, 833-844;

zeznania świadka J. B. k. 2117, 798-799;

zeznania świadka A. R. k. 2140, 805;

umowa pożyczki konsumenckiej (...) k. 860-874;

umowa na świadczenie usług telekomunikacyjnych k. 878-890.

W dniu 27 listopada 2011 roku w S. przy sklepie (...) rozmawia z nieznanym mężczyzną, który proponował pracę w tartaku dla emeryta. Z uwagi na wysoką emeryturę nie był zainteresowany jego propozycją, jednakże umówił się z nim, iż następnego dnia przyprowadzi swojego znajomego, który może chcieć skorzystać z jego oferty. W dniu 28

listopada 2011 roku S. K. (1) wraz z S. S. (1) udali się na umówione spotkanie przy sklepie (...). Na miejscu zostali rzekomego właściciela tartaku, który przedstawił się, jako P. K. (2). Po krótkiej rozmowie S. S. (1) wyraził chęć podjęcia pracy, w związku, z czym miał udać się samochodem P. K. (2) do jego biura, w celu załatwienia formalności związanych z zatrudnieniem. W trakcie jazdy mężczyzna zaproponował S. S. (1) zaciągnięcie kredytu w kwocie 20.000 złotych na "zabezpieczenie" kupna maszyny do tartaku, którą nabyliby wspólnie. Kwota ta pozostawałaby na jego koncie, jako zabezpieczenie spłaty maszyny. Na to konto P. K. (2) według własnych zapewnień, miał również wpłacić 10.000 złotych. S. S. (1) przystał na propozycje P. K. (2), w związku, z czym pojechali do K.. Tam wspólnie udali się do (...)gdzie S. S. (1) zwarł umowę kredytu gotówkowego w kwocie 10.000 złotych. Z otrzymaną gotówką pomniejszoną o prowizję banku udali się do (...), gdzie S. S. (1) założył konto, na które wpłacił pieniądze uzyskane w (...)Otrzymał również kartę bankomatową. Następnie złożył wniosek o kredyt gotówkowy w kwocie 10.000 złotych, który został rozpatrzony pozytywnie. Pieniądze zostały przelane na utworzone konto. Po wyjściu z banku mężczyźni wsiedli do samochodu i udali się, w nieznaną dla S. S. (1), część K.. Tam P. K. (2) poprosił go o dokumenty dotyczące konta oraz kartę kredytową wraz z numerem (...)u, w celu dokonania wpłaty 10.000 złotych na jego konto. Po około 30 minutach P. K. (3) wrócił do samochodu, w którym czekał S. S. (1) i zwrócił mu kartę bankomatową wraz z dokumentami. W trakcie całego wspólnego pobytu P. K. (3) wielokrotnie częstował S. S. (1) papierosami oraz piwem. Ten czuł się po nich beztrosko. Następnie odwiózł go do S., gdzie umówili się na kontakt telefoniczny w sprawie zawarcia umowy o pracę. Około godziny 14.00, telefonicznie ustalili spotkanie, jednak P. K. (3) nie przyjechał na nie, zaś w jego telefonie włączała się automatycznie poczta głosowa. S. S. (1) opowiedział o wszystkim S. K. (1), który zauważył dziwne zachowanie kolegi. W jego odczuciu S. zachowywał się jak oszołomiony środkami odurzającymi. Wspólnie udali się do placówki (...), gdzie okazało się, iż wpłacone na konto pieniądze zostały już podjęte. Powziąwszy tę wiadomość udali się na policję gdzie zgłosili zaistniały fakt. Obaj mężczyźni podali rysopis P. K. (2), a w trakcie okazania tablicy poglądowej rozpoznali go, jako M. H., aktualnie E. D. (1). W związku z działaniem wskazanego S. S. (1) poniósł szkodę w kwocie 20.000 złotych.

Dowód: zeznania S. S. k. 1756-1758, 1784-1785, oraz z akt III Ko 20/15

SR w Sosnowcu;

zeznania S. K. k. 1782-1783 oraz z akt III Ko 20/15 SR w Sosnowcu;

umowa kredytu gotówkowego z (...)k. 1762-1777

W dniu 12 stycznia 2012 roku w C., S. P. (2) przed swoją posesją przy ul. (...) został zaczepiony przez nieznanego mu mężczyznę, który przedstawił się, jako P.. W trakcie rozmowy P. powiedział, iż poszukuje do pracy na stanowisku stróża w stolarni, za pensję w kwocie 1.500 złotych emeryta S. P. (2) okazał zainteresowanie propozycją pracy, w związku, z czym podał mu swój nr telefonu i umówił się z nim na spotkanie w dniu 17 stycznia 2012 roku. W umówionym dniu w godzinach rannych P. przyjechał po S. P. (2) do jego miejsca zamieszkania. S. P. (2) zabrał ze sobą dowód osobisty oraz odcinek emerytury. Wspólnie mieli udać się do B. koło C., gdzie miała mieścić się jego stolarnia. Samochód prowadził nieznanemu mężczyźnie, zaś P. poczęstował go nalewką. W trakcie drogi, P. opowiadał o inwestycji na zakup maszyny i konieczności zaciągnięcia kredytu na jej kupno. Wówczas zaproponował S. P. (2) zaciągnięcie kredytu, który będzie spłacany przez niego. S. P. (2) przystał na ta propozycję, w związku, z czym udali się do Ś.. Tam w (...) S. P. (2) w obecności P. założył konto, a następnie zaciągnął kredyt w kwocie 17.404,87 złotych. Po wyjściu z banku dokumenty dotyczące kredytu i założonego knota wraz z kartą bankomatową przekazał P., który następnie odwiózł go do domu, umawiając się, iż następnego dnia przyjedzie po niego rano i zabierze go do pracy. Jeszcze tego samego dnia z konta S. P. (2) zostały podjęte pieniądze, w związku, z czym poniósł on szkodę w wysokości 17.404,87 złotych. S. P. (2) opisał rzekomego P. w tożsamy sposób jak wcześniej zrobili to W. Ł. (1), S. S. (1), S. K. (1), wskazując, iż był to mężczyzna w wieku około 50 lat, krępej budowy ciała, wzrost około 170 cm, co odpowiada rysopisowi M. H. aktualnie E. D. (1).

Dowód: zeznania świadka S. P. k. 1624-1625, 1633-1635, akta sprawy

IV Ko 35/15 Sr w Częstochowie;

zeznania świadka J. K. k. 1622, oraz z akt V Ko 169/15 SR dla Wrocławia Śródmieście;

umowa kredytu gotówkowego z (...) k. 1593-1603.

W dniu 2 lutego 2012 roku w K. R. O. (1) spotkał się z mężczyzną, który przedstawił się, jako P. K. (1). Zaoferował on O. prace w swoim tartaku w charakterze stróża z wynagrodzeniem 1.500 złotych. Ten przyjął ofertę w związku, z czym ustalili, iż następnego dnia rano P. K. (1) przyjedzie po niego i zabierze do nowego miejsca pracy. W dniu 3 lutego 2012 roku około godziny 7.00 P. K. (1) przyjechał po O.. W trakcie drogi wziął od niego dowód osobisty i zadzwonił do sekretarki, której podał jego dane. Następnie zatrzymali się w K. na stacji benzynowej gdzie K. kupił dwie kawy i przyniósł do samochodu. W trakcie dalszej jazdy opowiadał o swoich inwestycjach w tym o zakupie kolejnej maszyny. Wówczas zaproponował O. udział w zyskach, jeśli ten zgodzi się wziąć na siebie kredyt, który będzie następnie przez niego spłacany, jednocześnie proponując mu większy zarobek. O. przystał na tą propozycję w związku, z czym udali się do (...). w K., gdzie wskazany uzyskał kredyt w wysokości 20.000 złotych. Po potrąceniu prowizji wypłacono mu kwotę 18.500 złotych, z którą udali się do (...), gdzie O. założył konto. Do konta otrzymał kartę bankomatową wraz z (...)em. Na konto wpłacił otrzymany w Banku (...) pieniądze. Po wyjściu z banku udali się samochodem w kierunku K.. W U. zjechali na stację benzynową, na kawę. R. O. (1) pozostawił w samochodzie kurtkę, w której znajdowała się karta bankomatowa z (...)em oraz dokumenty z banku. Na stacji P. K. (1) kupił dwie kawy i 0.2 litra wódki dla O., po czym usiedli do stolika. W trakcie konsumpcji, P. K. (1) stwierdził, iż zrobiło mu się zimno i poszedł do samochodu po wierzchnie odzienie. Po chwili wrócił do czekającego na niego O.. Po skończeniu kawy odwiózł go do domu i umówił się, że przyjedzie następnego dnia i zabierze go do pracy. Mimo zapewnień P. K. (1) nie przyjechał do O.. Po kilku dniach R. O. (1) sprawdził dokumenty z banku i stwierdził, iż brakuje oryginalnej karty bankomatowej, a w jej miejsce znalazła się inna. Następnie udał się do placówki (...) gdzie poinformowano go, iż pieniądze z konta w całości zostały podjęte w dniu 3 lutego 2012 roku, w związku, z czym poniósł on szkodę w wysokości 18.500 złotych. Mężczyzną podającym się za P. K. (1) był M. H. aktualnie E. D. (1).

Dowód: zeznania świadka R. O. k. 1437-1439, 1487 oraz z akt X Ko 29/15 SR w Koszalinie;

zeznania świadka B. H. k. 1458-1459 oraz z akt II Ko 324/15

SR w Kołobrzegu;

Dokumenty (...)k. 1441-1443.

W dniu 3 lutego 2012 roku w K. M. H. obecnie E. D. (1), kierując samochodem marki (...)o n rej (...) został zatrzymany do kontroli drogowej, w trakcie, której okazało się, iż nie posiada uprawnień do kierowania, gdyż te zostały mu odebrane na mocy wyroku Sądu Rejonowego w Łodzi Śródmieście z dnia 20 lipca 2009 roku, w sprawie XVII K 181/09 na okres 4 lat w związku z kreowaniem w stanie nietrzeźwości.

Dowód: zeznania świadka M. U. k. 1152 oraz z akt X Ko 29/15 SR w Koszalinie;

wyjaśnienia oskarżonego M. H. obecnie E. D. k. 2114-2115,

123-124, 137-138, 514-517, (...) - (...), 1810- (...);

informacje z K. dotyczące M. H. oraz E. D. k. 2254-2257,

(...)- (...).

W dniu 17 kwietnia 2012 roku w Zielonej Górze A. S. został zaczepiony przez mężczyznę, który przedstawił się, jako P.. W trakcie rozmowy zaproponował mu zatrudnienie w charakterze stróża, w tartaku z wynagrodzeniem 1.500 złotych. Po wyrażeniu wstępnej aprobaty, mężczyźni umówili się, iż P. przyjdzie za dwie godziny, do miejsca zamieszkania A. S. (1), gdzie dogadają szczegóły. W początkowej fazie spotkania w mieszkaniu A. S. (1), brał udział M. P. (1), który wysłuchał propozycji P. dotyczącej zatrudnienia, po czym poszedł do swojego mieszkania. Później P. przedstawił A.

S. (1) dodatkowy warunek zatrudnienia. A. S. (1) miał zaciągnąć kredyt w wysokości 15.000 złotych, który byłby zabezpieczeniem dzierżawy maszyny w jego tartaku. Dotychczasowym dzierżawcą miał być zwolniony stróż, a nowym miał zostać S.. Kwota zabezpieczenia miała być wpłacona na konto S., na które P. miał dodatkowo wpłacić kwotę 10.000 złotych. Za to P. obiecał mu dodatkowe 3.000 złotych. Mimo mętnego wyjaśnienia A. S. (1) przystał na te propozycję. Mężczyźni umówili, iż następnego dnia pojedą do banku. W dniu 18 kwietnia 2012 roku A. S. (1) udał się wraz z P. do (...) (...) w Z.. Tam zawarł umowę kredytu gotówkowego na kwotę 15.000 złotych, po odciążeniu prowizji wypłacono mu kwotę 14.250 złotych. Następnie wspólnie z P. udał się do (...), gdzie założył konto, do którego otrzymał kartę bankomatową, poczym dokonał na nie wpłaty kwoty 14.250 złotych. Po zakończeniu transakcji P. wziął leżące na stole dokumenty, w tym kartę bankomatową z pinem. Korzystając z nieuwagi A. S. (1) dokonał podmiany karty bankomatowej i kartki z (...)em, poczym wręczył mu dokumenty, które ten następnie włożył do otrzymanej papierowej teczki. Po wyjściu z banku (...) odwiózł A. S. (1) do domu, oświadczając mu, że około godziny 16.00 przyjedzie do niego z księgowa podpisać umowę o pracę i wypłaci mu obiecanie 3.000 złotych. Mimo obietnicy P. nie pojawił się w miejscu zamieszkania A. S. (1). Następnego dnia A. S. (1) udał się do banku ustalić, czy P. wpłacił na jego konto obiecanie 10.000 złotych. Bank nie odnotował jednak wpłaty. W dniu 20 kwietnia 2012 roku A. S. (1) udał się ponownie do banku, z zamiarem dokonania wypłaty znajdujących się na koncie środków, wówczas okazało się, iż w dniu 18 kwietnia wszystkie pieniądze zostały wypłacone za pośrednictwem karty bankomatowej, w związku, z czym poniósł on szkodę w wysokości 14.250 złotych. A. S. (1) stwierdził wówczas, iż karta bankomatowa, którą dysponował nie jest tą samą, która została mu wydana przez bank i nie posiada jego podpisu. Rysopis P. odpowiada wizerunkowi M. H. aktualnie E. D. (1).

Dowód: zeznania świadka A. S. k. 142-149;

zeznania świadka M. P. k. 177-178;

umowa kredytu gotówkowego z (...)k 156-170;

zdjęcia z monitoringu k. 212-214.

W dniu 15 maja 2012 roku w M. E. L. (1) wracając do domu został zaczepiony przez mężczyznę, który oświadczył, iż poszukuje do pracy emeryta na stanowisko stróża w stolarni w D. z wynagrodzeniem 1.500 złotych. E. L. (1) powiedział, że musi to skonsultować z żoną, a że był blisko domu, zaprosił nieznanego do siebie, na co ten przystał. W domu mężczyzna przedstawił się, jako P. K. (1) i podał swój numer telefonu. E. L. (1) wyraził chęć podjęcia pracy. Wówczas, P. K. (1) opuścił jego mieszkanie informując go, że skontaktuje się z nim telefonicznie. Po około 2 godzinach zadzwonił do E. L. (1) i powiedział, iż potrzebuje jeszcze jednego emeryta. E. L. (1) zaproponował, iż skontaktuje się ze swoim kolegą Z. C. (1). Mężczyźni umówili się na spotkanie w dniu następnym w godzinach rannych, na które E. L. (1) miał zabrać dowód osobisty oraz zaświadczenie o przyznanej emeryturze. W dniu 16 maja 2012 roku o godzinie 7.00 rano, w umówionym miejscu stawili się P. K. (1), E. L. (1) oraz Z. C. (1). Po krótkiej rozmowie P. K. (1) oświadczył, iż w dniu dzisiejszym do pracy zabiera Z. C. (1), zaś E. L. (1) zabierze w dniu następnym, na co obaj wyrazili zgodę. Z. C. (1) udał się w raz P. K. (1) do jego samochodu, w którym za kierownicą siedział nieznanemu mężczyzna. Gdy samochód ruszył, P. K. (1) powiedział, że pojedą najpierw do S. załatwić jakąś sprawę. Po drodze zatrzymali się w przydrożnym zajezdzie na herbatę. W S. P. K. (1) poinformował Z. C. (1), iż musi kupić maszynę do stolarni i zaproponował mu wzięcie kredytu na jej zakup. Maszyna miał być następnie od niego wydzierżawiona, a za przysługę miał on otrzymać jednorazową premię w kwocie 3.000 złotych. Z. C. (1) przystał na tę propozycję i wspólnie udali się do (...)Wniosek o kredyt został rozpatrzony pozytywnie i Z. C. (1) podjął pieniądze w kwocie 12.700 złotych. Z tą kwotą udali się następnie do (...), gdzie Z. C. (1) założył konto, do którego otrzymał kartę bankomatową z numerem (...). Również tam złożył wniosek kredytowy na podstawie, którego udzielono mu pożyczki w kwocie 15.000 złotych. Na założone konto wpłacił on również otrzymane wcześniej w (...) pieniądze. Po opuszczeniu banku wsiedli do samochodu i ruszyli w drogę powrotną do M.. W trakcie podróży P. K. (1) poprosił o Z. C. (1) o okazanie mu dokumentów celem sprawdzenia, czy wszystko jest w porządku. Po chwili P. K. (1) zwrócił mu dokument pozostawiając sobie kartę bankomatową wraz z numerem (...). Widząc to Z. C. (1) zażądał zwrotu wskazanych przedmiotów. Wówczas P. K. (1) powiedział, iż musi je zatrzymać, aby dokonać wpłaty obiecaniej kwoty, a w dniu następnym mu je zwróci. Z. C. (1) przystał na to mimo

pewnych obaw. Po dojechaniu do M., mężczyźni się pożegnali i umówili na następny dzień. W dniu 17 maja 2012 roku P. K. (1) nie stawiał się w uzgodnionym miejscu w celu zabrania Z. C. (1) i E. L. (1) do pracy. Z. C. (1) opowiedział koledze, co zaszło a następnie udał się na Policję, gdzie zgłosił zaistniałe zdarzenie. Po wizycie w Banku okazało się, iż z konta wypłacono za pośrednictwem karty bankomatowej pieniądze w łącznej kwocie 27.640 złotych, na szkodę Z. C. (1). Podany przez Z. C. (1) i E. L. (1) rysopis P. K. (1) odpowiada wizerunkowi M. H. aktualnie E. D. (1). Na zabezpieczonym w banku zapisie monitoringu obok Z. C. (1) widnieje M. H. aktualnie E. D. (1).

Dowód: zeznania świadka Z. C. k. 288-293 oraz z akt II Ko 325/15

SR w Myśliborzu;

zeznania świadka E. L. k. 317-320;

umowa kredytu gotówkowego z E.

umowa kredytu gotówkowego z (...) S.A. k. 294-313;

zdjęcia z monitoringu k. 415-418.

W dniu 12 lipca 2012 roku w R., mający wówczas 63 lata E. M. (2) poznał przez swojego kolegę H. C. (1), mężczyznę, który przedstawił się, jako P. Z.. W rozmowie między M. a Z. nie uczestniczył C., który po zapoznaniu ich oddalił się. W trakcie rozmowy P. Z. stwierdził, iż poszukuje do pracy na stanowisku stróża emeryta z wynagrodzeniem 1.500 złotych. Zainteresowany propozycją E. M. (2) zaprosił do domu Z. gdzie w obecności żony pokazał mu dowód osobisty oraz decyzję o emeryturze. Następnie mężczyźni umówili się, iż następnego dnia rano zakrzewski zabierze M. do pracy. W dniu 13 lipca 2013 roku E. M. (2) spotkał się z P. Z., a następnie jego samochodem kierowanym przez nieznanego mu mężczyznę udali się do P.. W trakcie rozmowy Z. namówił M. do zaciągnięcia kredytu na zakup maszyny dla Z., za pomoc miał otrzymać dodatkowo 1.000złoty. Po wraźeniu zgody M. wspólnie z Z. udali się do (...), tam zawarł on umowę pożyczki na podstawie, której na założone konto przelano kwotę 20.000 złotych. Do konta wydana mu również kartę bankomatową, którą przekazał wraz z numerem (...) P. Z.. Po wyjściu z (...), Z. namówił M. do zaciągnięcia jeszcze jednego kredytu, za który też miał otrzymać dodatkowo 1.000 złotych. Wspólnie udali się do (...)gdzie E. M. (2) złożył wniosek kredytowy na podstawie, którego przyzna mu kwotę 17.800 złotych. Po podjęciu kwoty w kasie, E. M. (2) przekazał ją P. Z., licząc, iż pomagając mu zostanie zatrudniony. Z P. mężczyźni udali się do R., wówczas P. Z. namówił E. M. (2) do zaciągnięcia jeszcze jednego kredytu, za który po raz kolejny obiecał mu premię w kwocie 1.000 złotych. E. M. (2) przestał na tę propozycję i wspólnie udali się do (...). Tam E. M. (2) zawarł umowę kredytu konsumpcyjnego opiewającą na kwotę 20.000 złotych. Wypłacone w kasie pieniądze E. M. (2) po wyjściu z banku przekazał P. Z.. Następnie mężczyźni udali się w drogę powrotną do R.. P. Z. obiecał, iż 16 lipca 2013 roku w godzinach rannych przyjedzie po E. M. (2) i zabierze go do pracy, miał mu również przekazać obiecaną kwotę 3.000 złotych za pomoc w uzyskaniu kredytu. Mimo obietnicy P. Z. nie pojawił się u E. M. (2). Pieniądze zdeponowane na koncie (...), na rachunku E. M. (2), zostały wypłacone za pośrednictwem karty bankomatowej przez P. Z.. W trakcie okazania wizerunku E. M. (2) rozpoznał P. Z., którym okazał się M. H. aktualnie E. D. (1). Widnieje on również na zdjęciu z zapisu monitoringu w Banku Zachodnim WBK w P..

Dowód: zeznania świadka E. M. k. 1200-1202, 1340, 1382-1383 oraz z akt

IX Ko 30/15 SR w Rybniku;

zeznania świadka B. M. k. 1212-1213 oraz z akt IX Ko 30/15

SR w Rybniku;

zeznania świadka H. C. k. 1203-1204 oraz z akt IX Ko 30/15

SR w Rybniku;

zeznania świadka M. J. k. 1295-1300 oraz z akt II Ko 195/15

SR dla Wrocławia Fabrycznej we Wrocławiu;

zeznania świadka J. K. k. 1291 oraz z akt sprawy V Ko 169/15

SR dla Wrocławia Śródmieścia;

zdjęcie z zapisu monitoringu (...) k. 1339;

umowa kredytu konsumpcyjnego z G. Bank k. 1219-1237;

umowa o udzielenie kredytu z (...) k. 1303-1327, 1364-1376;

umowa pożyczki z E. k.1265-1269.

W dniu 6 października 2012 roku w W., P. D. (1) siedział na ławce w parku, wówczas podszedł do niego mężczyzna, który przedstawił się, jako P. I.. W trakcie rozmowy P. D. (1) zwierzył mu się ze swoich problemów, na co I. zasugerował mu udzielenie pomocy, proponując zatrudnienie w stolarni, jako stróż oraz mieszkanie. Warunkiem zatrudnienia miał być pomoc przy nabyciu maszyny do stolarni o wartości 20.000 złotych. P. D. (1) przystał na ten warunek. Mężczyźni umówili się na kolejne spotkanie w dniu 8 października 2012 roku. P. D. (1) stawił się w umówionym miejscu skąd został zabrany samochodem przez P. I.. Wspólnie udali się do W. gdzie przenocowali w hotelu. Tam też P. I. kazał zażyć P. D. (1) jakieś tabletki, po których ten zaczął się źle czuć. Następnego dnia, tj. 9 października 2012 roku, wspólnie pojechali do S., gdzie udali się do E. w celu zaciągnięcia kredytu w kocie 20.000 złotych. Wobec faktu, iż P. D. (1) posiadał inne zobowiązania kredytowe w (...) zaproponowano mu udzielenie kredytu konsolidacyjnego, na co ten wyraził zgodę. Po dokonaniu potrąceń wypłacono P. D. (1) kwotę 11.050 złotych. Po wyjściu z banku (...) przekazał pieniądze P. I.. Następnie udali się do sklepu (...), gdzie P. D. (1) za namową P. I., zakupił w systemie sprzedaży ratalnej na jego rzecz, telewizor (...), radioodbiornik samochodowy (...), uchwyt do mocowania telewizora oraz listwę przepięciowa o łącznej wartości 4.746 złotych. P. I. zobowiązał się wobec P. D. (1) do spłat rat za zakupiony towaru, mimo, iż faktycznie takiego zamiaru nie miał. Wydany w sklepie towar zabrał P. I., po czym odwiózł P. D. (1) do miejscowości K., gdzie wysadził go na przystanku autobusowym. Podany przez P. D. (1) rysopis P. I. odpowiada wizerunkowi M. H. aktualnie E. D. (1). Ponadto rozpoznał go na okazanej tablicy poglądowej. W Wyniku działania M. H. aktualnie E. D. (1), P. D. (1) poniósł szkodę w łącznej wysokości 15.796 złotych.

Dowód: zeznania świadka P. D. k. 230-231, 237-238, 264-266 oraz z akta II Ko 266/15 SR w Wieluniu;

zeznania świadka I. D. k. 262-263 oraz z akta II Ko 266/15

SR w Wieluniu;

zeznania świadka M. M., dawniej S. k. 274-275 oraz z akta

II Ko 482/15 SR w Sieradzu;

zeznania świadka P. L., dawniej C. k. 271-272 oraz z akta

II Ko 482/15 SR w Sieradzu;

zeznania świadka D. K. k. 276-277 oraz z akta II Ko 482/15

SR w Sieradzu;

umowa kredytu konsolidacyjnego z (...) k. 246-251;

kredyt na zakup towaru i usług nr (...) k. 267-269;

zdjęcia z monitoringu k. 254-259.

W dniu 3 marca 2013 roku J. K. (2) pod sklepem (...) w C. został zaczepiony przez nieznanego mu mężczyznę, który zaproponował mu pracę w charakterze stróża z wynagrodzeniem 1.200 złotych. K. zainteresowany ofertą zaprosił nieznanego do domu. Tam w obecności żony i syna J. K. (2) ponowił ofertę, jednocześnie proponując H. K. (1) dorobienie przy naprawie bramy. Nieznajomy umówił się z J. K. (2) na następną dzień, prosząc go o zabranie dowodu osobistego i zaświadczenia o emeryturze. W dniu 4 marca 2013 roku nieznanomy przyjechał po J. K. (2) i zabrał go samochodem kierowanym przez innego mężczyznę do K.. W trakcie drogi opowiedział mu o planach zakupu maszyny i konieczności wzięcia kredytu. Powiedział również, iż maszyna będzie własnością K.. Ten przystał na tę propozycję, w związku, z czym udali się do (...) (...) gdzie J. owi K. przyznano kredyt i wypłacono kwotę 18.000 złotych. Z otrzymanymi pieniędzmi udali się następnie do M., gdzie nieznanomy namówił J. K. (2) do założenia konta w (...) i wpłaty na nie, otrzymanego kredytu. Po założeniu konta i wpłacie 18.000 złotych, J. K. (2) otrzymał komplet dokumentów wraz z kartą bankomatową. Po opuszczeniu banku nieznanomy wziął od niego kopertę, w której znajdował się karat kredytowa wraz z numerem (...) otworzył ją, po czym po sprawdzeniu zawartości zwrócił mu. Korzystając z nieuwagi J. K. (2) podmienił kartę i zabrał numer (...). Następnie mężczyźni udali się w drogę powrotną do C. i odwieźli J. K. (2) pod dom. Nieznajomy uzgodnił z J. K. (2), iż w środę przyjedzie po niego i zabierze do pracy. Po powrocie do domu J. K. (2) opowiedział o wszystkim córce, z którą udał się do oddziału (...). Tam okazało się, że wszystkie pieniądze zostały podjęta za pomocą kary bankomatowej z bankomatów w C.. J. K. (2), B. K. (1) oraz H. K. (1), jako nieznanego rozpoznali na tablicy poglądowej M. H. aktualnie E. D. (1). W wyniku jego działania J. K. (2) poniósł szkodę w wysokości 18.000 złotych.

Dowód: zeznania świadka J. K. k. 687-688 oraz z akta IV Ko 35/15

SR w Częstochowie;

zeznania świadka B. K. k. 679 oraz z akta IV Ko 35/15

SR w Częstochowie;

zeznania świadka H. K. k. 693-694, oraz z akta IV Ko 35/15

SR w Częstochowie;

zeznania świadka J. P. k.2242-2244 akta odezwy XI Ko 151/15

SR w Częstochowie;

umowa kredytu gotówkowego z (...) k. 619-623;

zdjęcia z monitoringu k. 612-613.

W dniu 8 lipca 2013 roku w T., mający wówczas 73 lata E. M. (1) idąc ulicą został zaczepiony przez nieznanego mu mężczyznę. W trakcie rozmowy mężczyzna zaproponował mu zatrudnienie w charakterze stróża na terenie tartaku w miejscowości W.. Gdy E. M. (1) przystał na propozycję nieznanego, ten podał mu swój numer telefonu oraz przedstawił się, jako P. A.. Mężczyźni umówili się, iż spotkają się następnego dnia. E. M. (1) miał wziąć ze sobą dowód osobisty oraz zaświadczenie o uzyskiwanej emeryturze. W dniu 9 lipca 2013 roku P. A. przyjechał w umówione miejsce samochodem marki (...) kierowanym przez innego mężczyznę. E. M. (1) wsiadł do samochodu i dowiedział się, iż pojedą do R. załatwić jakieś sprawy. W trakcie drogi P. A. opowiadał mu o pracy, dodał również, iż musi dokonać zakupu jakichś części, wspominał o zaciągnięciu kredytu i założeniu konta na jego nazwisko i konieczności podpisania dokumentów w banku. E. M. (1) chcąc otrzymać zatrudnienie wyraził na to zgodę. W R. udali się do (...)gdzie E. M. (1) za namową P. A. zawarł umowę o kredyt gotówkowy w kwocie 15.800 złotych. Wypłacone pieniądze schował do

torby P. A.. Po wyjściu z banku udali się do placówki (...). Tam również za namową P. A. E. M. (1) zawarł umowę o pożyczki na kwotę 15.450 złotych. Również i w tym przypadku pieniądze zostały zabrane przez P. A.. Po opuszczeniu banku mężczyźni udali się do samochodu i ruszyli w drogę powrotną do T.. W trakcie podróży, P. A. zapewniał E. M. (1), iż następnego dnia przyjedzie po niego i zawiezie go do pracy, a pieniądze wpłaca na jego konto w T.. E. M. (1) udał się do domu, a następnego dnia stawiał się w umówionym miejscu, jednak P. A. nie przyjechał, a jego telefon został wyłączony. W trakcie okazania tablicy poglądowej E. M. (1) rozpoznał P. A., którym okazał się M. H. aktualnie E. D. (1). W wyniku działania M. H. aktualnie E. D. (1), E. M. (1) poniósł szkodę w łącznej wysokości 31.250 złotych.

Dowód: zeznania świadka E. M. k. 1071-1074, 1076, 1094 oraz z akta

II Ko 23/15 SR w Tarnowie;

umowa kredytu gotówkowego z Bankiem (...) S.A. k. 1070;

umowa pożyczki z E. k. 1069;

zdjęcia z monitoringu k. 1125-1131.

W sierpniu 2013 roku we W., 87 letni wówczas J. K. (1) został zaczepiony na ulicy przez mężczyznę, który przedstawił się, jako P.. Mężczyzna zaproponował mu pracę w stolarni na P., w charakterze stróża z wynagrodzeniem 1.500 złotych. P. oświadczył również, iż chciałby zawrzeć z nim umowę na podstawie, której wydzierżawi od J. K. (1) maszynę do stolarni, którą ten kupi za zaciągnięty na siebie w banku kredyt, a który będzie spłacany przez niego. Za tę przysługę J. K. (1) miał otrzymać dodatkowo 2.300 złotych. Wobec wstępnego zainteresowania J. K. (1) ofertą, mężczyźni wymienili się telefonami. Po kilku rozmowach telefonicznych umówili się, iż w dniu 3 września 2013 roku udadzą się do banku celem zaciągnięcia kredytu. P. przyjechał po J. K. (1) samochodem kierowanym, przez innego mężczyznę i wspólnie udali się do banku. Przed wejściem do placówki (...) w rynku P. zaprosił J. K. (1) na piwo, które sam mu przyniósł do stolika, poczęstował go również papierosem. Po spożyciu piwa i papierosa J. K. (1), poczuł się nie swojo, stał się obojętny i bezrefleksyjny na to, co działo się wokół niego. Wspólnie z P. udał się do banku gdzie okazał dokumenty niezbędne do zawarcia umowy pożyczki. Rozmowę z pracownikiem banku prowadził P.. (...) przyznało J. K. (1) pożyczkę w wysokości 30.000 złotych. Po potrąceniu prowizji wypłacono mu kwotę 28.900 złotych, która schował P.. Po wyjściu z (...) oświadczył, iż uzyskana kwota nie wystarczy na zakup maszyny w związku, z czym udał się do (...) po drugi kredyt. Tam udzielono J. K. (1) pożyczki gotówkowej w wysokości 40.000 złotych, z której po potrąceniu prowizji wypłacono 38.800 złotych. Wypłacone pieniądze przejął P.. Po wyjściu z banku (...) odwiózł J. K. (1) do domu oświadczając mu, iż jedzie zakupić maszynę, a następnego dnia przyjedzie po niego i spiszą stosowną umowę. J. K. (1) wyraził na to zgodę. Mimo zapewnień P. nie skontaktował się z J. K. (1), a jego telefon został wyłączony. J. K. (1), jako P. rozpoznał M. H. aktualnie E. D. (1). W wyniku jego działania poniósł on szkodę w łącznej wysokości 67.700 złotych.

Dowód: zeznania świadka J. K. k. 2115-2116, 2-6, 41-42;

zeznania świadka I. S. k. 48 oraz z akt V Ko 169/15

SR dla Wrocławia Śródmieście;

zeznania świadka T. M. k. 51 oraz z akt II Ko 783/15

SR dla Wrocławia Krzyków we Wrocławiu;

umowa pożyczki z (...) k. 10-24;

umowa o kredyt gotówkowy z (...) k. 25-37;

zdjęcia z monitoringu k. 106-111

wyjaśnienia oskarżonego M. H. obecnie E. D. k. 2114-2115,

123-124, 137-138, 514-517, (...) - (...), 1810- (...).

W dniu 16 października 2013 roku w G., 65 letni wówczas A. K. (1) został zaczepiony przez nieznanego mu mężczyznę, który oświadczył, iż poszukuje do pracy emeryta na stanowiska stróża w tartaku z wynagrodzeniem 1.200 złotych. A. K. (1) powiedział, iż się zastanowi. Wówczas mężczyzna wręczył mu kartkę z numerem telefonu i nazwiskiem P. K. (1), po czym stwierdził, iż za parę minut będzie tędy wracał. Faktycznie po około 15 minutach nieznanomy podszedł do A. K. (1). Ten powiedział, iż musi najpierw porozmawiać z żoną, wtedy mężczyzna wręczył mu drugą kartkę z innym numerem telefonu i nazwiskiem P. A., jednocześnie kazał mu podrzeć i wyrzucić wcześniejszą kartkę. Mężczyźni umówili się, iż A. K. (1) zadzwoni do niego, jeśli podejmie decyzję w sprawie pracy. Po powrocie do domu skonsultował on z żoną przedstawioną mu ofertę pracy i zadzwonił pod wskazany numer. W trakcie rozmowy ustalili, iż następnego dnia nieznanomy przyjedzie po niego i udadzą się do miejsca zatrudnienia. W dniu 17 października 2013 roku A. K. (1) z umówionego miejsca został odebrany przez oferującego mu pracę mężczyznę. Jadąc samochodem mężczyzna oświadczył, iż najpierw muszą się udać do S. gdzie ma coś do załatwienia. Po drodze zatrzymali się na stacji benzynowej. A. K. (1) pozostał przy samochodzie, gdzie palił papierosa zaś, mężczyzna poszedł po kawę. Po powrocie wręczył jedną K., poczęstował go papierosem, które jednak mu nie smakowały. W trakcie tego zaczął mówić o konieczności zakupu maszyny do tartaku. Zaproponował, aby maszynę kupił K. za kredyt, który otrzyma w banku, a następnie on wydzierżawi ją od niego. Za to miał dostać dodatkowe pieniądze w kwocie 2.000 złotych. Mężczyzna zapewniał go również, iż nie będzie musiał spłacać zaciągniętego kredytu. A. K. (1) przystał na tę propozycję. W S. wspólnie udali się do banku (...) gdzie A. K. (2) otrzymał pożyczkę w kwocie 13.700 złotych. Po wypłaceniu pieniędzy, gotówkę oraz dokumenty wziął nieznanomy. Oświadczył wówczas, iż kwota jest niewystarczająca, w związku, z czym muszą pójść do drugiego banku, po drugi kredyt. A. K. (1) przystał na to i wspólnie poszli do E.. Tam po założeniu konta i wpłaceniu na nie uzyskanych w (...) pieniędzy, A. K. (1), za namową mężczyzny poprosił o udzielenie kredytu. Po rozpoznaniu wniosku A. K. (1) zawarł z (...) umowę pożyczki na kwotę 22.154, 31 złotych. Pieniądze zostały przelane na założone konto. Dokumenty wraz z kartą bankomatową przejął towarzyszący A. K. (2) mężczyzna. Po wyjściu z banku udali się na obiad, po czym wrócili do samochodu i A. K. (1) został odwieziony do G.. Zgodnie z ustaleniami, następnego dnia mężczyzna miał przyjechać i zabrać A. K. (1) do pracy, gdzie mieli podpisać umowę. Mimo ustaleń mężczyzna nie przyjechał, zaś telefon został wyłączony. Z konta A. K. (1) z E. za pomocą karty bankomatowej pobrano pieniądze w łącznej kwocie 35.854 złotych. Na zdjęciach z monitoringu z banku (...) osobą towarzyszącą A. K. (1) był M. H. aktualnie E. D. (1) i to on dysponował wydana przez E. kartą bankomatową.

Dowód: zeznania świadka A. K. k. 1506-1512, 1534-1537;

zdjęcia z monitoringu k. 1581-1589.

M. H. aktualnie E. D. (1) był uprzednio wielokrotnie karany, a czynów z art. 286 § 1 kk dopuścił się w warunkach powrotu do przestępstwa określonym w art. 64 § 1 kk.

Dowód: odpisy wyroków k. 828-829, 830-831, 832, 836-839, 1143, 1722, 1724;

informacje z K. dotyczące M. H. oraz E. D. k. 2254-2257,

(...)- (...);

Oskarżony E. D. (1) dawniej M. H. przyznał się do popełnienia tylko dwóch czynów, polegających na kierowaniu samochodem mimo orzeczonego wobec niego przez Sąd zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym oraz do oszustwa J. K. (1) i w tym zakresie złożył stosowne wyjaśnienia. Do pozostałych czynów nie przyznał się jednocześnie odmawiając złożenia, co do nich wyjaśnień.

W ocenie Sądu tylko wyjaśnienia złożone odnośnie czynu z art. 244 kk nie budzą żadnych zastrzeżeń. W tym zakresie korelują one z zebrany materiał dowodowy w postaci wyroku Sądu Rejonowego w Łodzi Śródmieście z dnia 20 lipca 2009 roku w sprawie XVII K181/09 oraz z zeznaniami świadka M. U. (2).

Natomiast przedstawiona przez niego wersja zdarzeń dotycząca oszustwa J. K. (1) stanowi swoistą linię obrony, mającą na celu umniejszenie jego roli w całym zdarzeniu. Próbował on wykazać, iż motywem przewodnim jego działania była chęć założenia interesu wspólnie z pokrzywdzonym i pod jego dyktando. Oskarżony miał przyjąć, od J. K. (1) tylko część pieniędzy z zaciągniętych kredytów, w kwocie 12.000 złotych, jako pożyczkę, co, do której zobowiązał się, iż będzie ją spłacał. Mimo obietnicy nie zrealizował swoich zapewnień. Przedstawiona przez oskarżonego wersja zdarzenia jest gołosłowna i pozbawiona logiki. Nie znajduje też odzwierciedlenia w zebrany materiał dowodowy i jako taka nie zasługuje na uwzględnienie. Wskazać, bowiem należy, iż czyn oskarżonego nie może być rozpoznawany wybiórczo, lecz w oparciu o całość materiału dowodowego. Ujawnione przestępstwa i złożone przez świadków zeznania wykazują, iż oskarżony dział z góry powziętym zamiarem wykorzystania naiwności, łatwowierności i dobroduszości starszych ludzi, którzy omamieni możliwością uzyskania dodatkowego dochodu do skromnych emerytur zaciągali za namową sprawcy kredyty. Zachowanie oskarżonego wskazywało, iż w żadnym z opisanych w sprawie wypadków nie miał on zamiaru wywiązać się z obietnic zatrudnienia pokrzywdzonych, wypłaty dodatkowych pieniędzy za pomoc przy zakupie maszyn, czy wydzierżawienia od nich zakupionych maszyn. Jego celem i zamysłem było uzyskanie pieniędzy z zaciągniętych przez pokrzywdzonych kredytów. Ten sam schemat działania (przedstawianie się, jako właściciel tartaku, bądź stolarni, potrzeba zatrudnienia emeryta, konieczność zakupu maszyn), posługiwanie się zbliżonymi danymi osobowymi (P., P. K. (1), P. A. itp.), wybieranie osób w podeszłym wieku, częstowanie ich alkoholem bądź papierosami, po których czuli się źle, otepiało, obojętnie, wskazują na dużą przebiegłość i pewność działania sprawcy, który nie pozostawiał wiele przypadkowi.

Przesłuchani w charakterze świadków J. K. (1), A. S. (1), P. D. (1), Z. C. (1), W. Ł. (1), J. K. (2), M. W. (1), E. M. (1), E. M. (2), R. O. (1), A. K. (1), S. P. (2) oraz S. S. (1) w sposób szczegółowy opisali sposób poznania oskarżonego, przebieg rozmów i zachowania w trakcie zaciągania kredytów jak i po ich udzieleniu. Ich wersje są tożsame, korelują ze sobą, wzajemnie się uzupełniają, tworzą dokładny obraz zaistniałych zdarzeń. Żadna z reprezentowanych wersji nie nosi cech konfabulacji, czy próby manipulowania faktami. Przebieg opisanych zdarzeń znajduje odzwierciedlenie w dowodach w postaci umów kredytów, pożyczek gotówkowych, umów na usługi telekomunikacyjne, zdjęć z monitoringów, na których widnieje wizerunek oskarżonego. Wskazani pokrzywdzeni podali również tożsamy rysopis sprawcy, który odpowiadał wizerunkowi oskarżonego zarówno z tablicy poglądowej jak i ze zdjęć z monitoringu. Nadto w trakcie okazania wizerunku J. K. (1), P. D. (1), W. Ł. (1), J. K. (2), M. W. (1), E. M. (1), E. M. (2) oraz S. S. (1) rozpoznali oskarżonego, jako osobę, która doprowadziła ich do niekorzystnego rozporządzenia mieniem. Podkreślić również należy, iż świadkowie B. K. (1), H. K. (1), B. M. (2), H. C. (1) oraz S. K. (1) również rozpoznali oskarżonego, jako osobę proponującą zatrudnienie dla emeryta i mającą kontakt odpowiednio z pokrzywdzonymi J. K. (2), E. M. (2) i S. S. (1).

W zeznaniach w/w osób nie sposób doszukać się żadnych okoliczności, które przemawiałyby za pozbawieniem ich waloru wiarygodności. Zeznania są, bowiem spontaniczne i odpowiadają charakterystyce osób w podeszłym wieku, niedosłyszących, nie pamiętających pewnych okoliczności, bagatelizujących pewne fakty, a uwypuklających i w ich rozumieniu inne ważniejsze. Żadna z tych osób, choć bezpośrednio zainteresowana w rozstrzygnięciu niniejszej sprawy nie miała powodu do mówienia nieprawdy, czy zatajania okoliczności mogących wpłynąć na odpowiedzialność sprawcy. Z tych też względów Sąd nadał ich zeznaniom walor wiarygodności i przyjął je za podstawę ustaleń w niniejszej sprawie.

Przesłuchana w charakterze świadka M. U. (2), potwierdziła okoliczności kontroli drogowej oskarżonego na terenie miasta K. w trakcie, której ustalono, iż prowadzi on samochód wbrew orzeczeniu Sądu Rejonowego w Łodzi Śródmieście. W tym zakresie Sąd nie miał żadnych wątpliwości, co do je wiarygodności, albowiem zeznania świadka korelują z zebrany materiał dowodowy i wyjaśnieniami oskarżonego.

Zeznania świadków B. K. (1), H. K. (1) mają o tyle istotne znaczenie, iż potwierdzają oni fakt, iż oskarżony w dacie czynu był w C. i spotykał się z J. K. (2) oraz zaproponował mu zatrudnienie. Rozpoznali go również w trakcie okazania. Relacja ich koreluje z zeznaniami pokrzywdzonego, tworząc dokładny obraz zaistniałego zdarzenia. Sąd nie doszukał się żadnych okoliczności świadczących o stronniczości świadków bądź braku ich wiarygodności.

W podobny sposób należy odnieść się do zeznań B. M. (2) i H. C. (1). Również oni rozpoznali oskarżonego i wskazali, iż miał on kontakt z E. M. (2), któremu proponował pracę. W tym zakresie ich relacja koreluje z zeznaniami pokrzywdzonego. W ocenie Sądu zeznania świadków nie budzą żadnych wątpliwości, wobec czego nadano im walor wiarygodności.

Przesłuchany w charakterze świadka S. K. (1) potwierdził, iż oskarżony, którego rozpoznał na tablicy pogłądowej, proponował mu prace w charakterze stróża, jednakże, nie będąc nią zainteresowany, skontaktował go ze S. S. (1). Zdaniem Sądu, przedstawiona wersja zdarzenia koreluje z zeznaniami wskazanego pokrzywdzonego tworząc dokładny obraz zachowania oskarżonego i zaistniałego zdarzenia. Sąd nie doszukał się żadnych okoliczności, które przemawiałyby za pozbawieniem waloru wiarygodności jego relacji.

Również zeznania E. L. (1) potwierdzają sposób działania oskarżonego przy wyszukiwaniu swoich potencjalnych ofiar. Jego zeznania w pełnym zakresie korespondują z zeznaniami pokrzywdzonych, w tym z relacją Z. C. (1). W ocenie Sądu przedstawionej przez niego wersji nie sposób zarzucić konfabulacji, czy próby manipulowania faktami, stanowi ona, bowiem zwięzłą i logiczną relację zaobserwowanych przez niego zdarzeń. Stąd też Sąd nadał jego zeznaniom walor wiarygodności.

Podobną relację złożył M. P. (1). Jego zeznania w pełni korelują z zeznaniami pokrzywdzonego A. S. (1), tworząc dokładny obraz zaistniałego zdarzenia. Również i w tym przypadku brak jest jakichkolwiek podstaw do kwestionowania wiarygodności jego zeznań, albowiem nie ma on żadnego interesu w rozstrzygnięciu niniejszej sprawy na czyjąkolwiek korzyść.

Mniej istotne znaczenie dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy stanowią zeznania świadków I. S. (2), T. M. (2), J. K. (6), M. J. (2), B. H. (2), M. M. (3) dawnej S., P. L. (2) dawnej C., D. K. (2), B. B. (2), J. B. (2) oraz A. R. (2). Potwierdzają oni zawarcie umów o kredyty, pożyczki bądź o usługi telekomunikacyjne z pokrzywdzonymi. Nie mają natomiast żadnej wiedzy, co do okoliczności popełnienia przestępstw przez oskarżonego.

Również zezna J. P. (2) nie mają istotnego znaczenia dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy albowiem, nie była ona bezpośrednim świadkiem kontaktów J. K. (2) z oskarżonym, a o zaistniałych okolicznościach dowiedział się z relacji ojca i matki.

W podobny sposób należy odnieść się do zeznań świadka M. M. (4) dawniej W., która nie miała bezpośredniego kontaktu, poza telefonicznym z oskarżonym a o zaistniałych zdarzeniach dowiedziała się w późniejszym czasie z relacji ojca M. W. (1).

Świadek I. D. (2) również nie posiada, żadnych istotnych informacji dotyczących przebiegu zaistniałych zdarzeń z udziałem oskarżonego oraz jej męża P. D. (1), tym samym jej zeznania nie mają istotnego znaczenia dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy.

Bez znaczenia dla sprawy są zeznania świadków P. P. (2), S. B., F. T., M. M. (5), M. G. oraz J. C. albowiem żadna z nich nie była świadkiem opisanych w akcie oskarżenia czynów i nie posiada na ich temat żadnej wiedzy.

Całością zdarzeń dopełniają dowody w postaci umów o kredyty, pożyczki, świadczenia telekomunikacyjne, protokoły oględzin z monitoringów wraz z zdjęciami z monitoringów, protokoły okazania wizerunku.

W świetle tak zgromadzonego materiału dowodowego Sąd uznał, iż okoliczności sprawy i wina oskarżonego, co do wszystkich zarzucanych mu czynów nie budzi wątpliwości. E. D. (1) dawniej M. H. swoim zachowaniem wyczerpał

ustawowe znamiona czynów z art. 244 kk, z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 64 § 1kk i art. 286 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1kk.

Przepis art. 244 kk penalizuje odpowiedzialność sprawcy, za zachowanie polegające na nierespektowaniu przez osoby zobowiązane, orzeczeń sądowych w zakresie wykonywania środków karnych między innymi, takich jak zakaz prowadzenia pojazdów mechanicznych. E. D. (1) dawniej M. H. wyrokiem Sądu Rejonowego w Łodzi Śródmieście z dnia 20 lipca 2009 roku w sprawie XVII K181/09, został uznany winnym zarzucanego mu czynu z art. 178a § 1 kk, za co obok kary głównej, orzeczono wobec niego środek karny w postaci zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 4 lat. Tym samym prowadząc w dniu 3 lutego 2012 roku w K. pojazd marki VW Golf nr rej. (...) nie zastosował się od orzeczonego wobec niego zakazu sądowego, co skutkowało uznaniem go winnym czynu z art. 244 kk.

Jeśli chodzi o przepis art. 286 § 1 kk, to należy stwierdzić, iż ustanawia on odpowiedzialność karna za przestępstwo polegające na doprowadzeniu innej osoby do niekorzystnego rozporządzenia mieniem własnym lub cudzym, przez wprowadzenie w błąd, wyzyskanie błędu lub niezdolność należytego pojmowania przedsiębranego działania. Celem działania sprawcy jest osiągnięcie korzyści majątkowej. Sprawca popełniając przestępstwo oszustwa może posłużyć się jedną z trzech alternatywnych metod wskazanych w przepisie (o których mowa była wyżej). W niniejszej sprawie dla celów oszustwa oskarżony wykorzystywał dwie metody: wprowadzał w błąd i wykorzystywał niezdolność należytego pojmowania przedsiębranego przez pokrzywdzonych działania. Wprowadzenie w błąd polega na tym, iż sprawca swoimi podstępными zabiegami doprowadza inna osobę do mylnego wyobrażenia o rzeczywistym stanie rzeczy. Wprowadzenie w błąd musi dotyczyć istotnych okoliczności, które mogą mieć wpływ na podjęcie przez oszukiwaną osobę decyzji, co do rozporządzenia mieniem. Obietnica zatrudnienia, wypłaty wynagrodzenia oraz premii za pomoc w nabyciu maszyn, oddania maszyn w dzierżawę, spłaty zaciągniętych kredytów czy wciągnięciu telefonu na stan firmy celem jego rozliczania wpływało na podjęcie przez pokrzywdzonych decyzji, co do zawarcia umów o kredyt, pożyczkę, czy usługi telekomunikacyjne. Bezsprzecznie zachowanie oskarżonego wyczerpało to znamię czynu zabronionego. Jednocześnie sprawca wykorzystywał wiek pokrzywdzonych, który wpływał na błędną ocenę ich zachowania i podejmowanych działań, wykorzystując przy tym ich łatwowierność i naiwność oraz brak rozeznania w konsekwencjach związanych z podejmowanymi czynnościami prawnymi. Tym samym wykorzystał on niezdolność należytego pojmowania przedsiębranego działania. W ocenie Sądu zachowanie oskarżonego w zakresie czynów opisanych w pkt 1-8 oraz 10-14 części wstępnej wyroku, wyczerpało znamiona czynu z art. 286 § 1 kk. Jednocześnie należy stwierdzić, iż każdy z czynów opisany w pkt. 1, 2, 4, 5, 6, 7, 8, 10, 12 i 14 stanowił przestępstwo ciągle. Oskarżony wykorzystując tą samą sposobność, działając z góry powziętym zamiarem, w krótkich odstępach czasu nakłaniając pokrzywdzonych do zawarcia dwóch umów o kredyt, pożyczkę czy umowę o świadczenia telekomunikacyjne działa w ramach czynu ciągłego określonego w art. 12 kk.

Biorąc pod uwagę, iż oskarżony był uprzednio skazany wyrokiem Sądu Rejonowego w Łodzi Śródmieście z dnia 29 września 2009 roku w sprawie V K 477/09 za przestępstwo z art. 13 § 1 kk w zw. z art. 286 § 1 kk na karę 8 miesięcy pozbawienia wolności, którą odbył w okresie od 30 kwietnia 2010 roku do 30 grudnia 2010 roku, a opisanych czynów w pkt 1-8 oraz 10-14 części wstępnej wyroku, stanowiących przestępstwo podobne, dopuścił się w okresie 5 lat od jej zakończenia należy stwierdzić, iż przedmiotowych występów dopuścił w warunkach powrotu do przestępstwa określonego w art. 64 § 1 kk.

Zważywszy, iż oskarżony czynów opisanych w pkt. 1,6,8,12, oraz 2,3,5,10,11,13,14 dopuścił się w krótkich odstępach czasu, działając w podobny sposób zanim zapadł wyrok, co do któregośkolwiek z nich Sąd uznał, iż przedmiotowych występów dopuścił się (w dwóch grupach) w ramach ciągu przestępstw określonym w art. 91 § 1 kk.

Wymierzając E. D. (1) dawniej M. H. na podstawie art. 286 § 1kk w zw. z art. 91 § 1 kk za czyny opisane w pkt 1, 6, 8 i 12 części wstępnej wyroku karę 4 lat pozbawienia wolności, na podstawie art. 286 § 1 kk w zw. z art. 91 § 1 kk za czyny opisane w pkt. 2, 3, 5, 10, 11, 13 i 14 części wstępnej wyroku karę 4 lat pozbawienia wolności, na podstawie art. 286 § 1 kk za czyn opisany w pkt. 4 części wstępnej wyroku karę 1 roku pozbawienia wolności, na podstawie art. 286 § 1 kk za czyn opisany w pkt. 7 części wstępnej wyroku karę 1 roku pozbawienia wolności oraz na podstawie art. 244 kk za czyn

opisany w pkt. 9 części wstępnej wyroku karę 6 miesięcy pozbawienia wolności Sąd miał na uwadze dotychczasowy charakter i sposób życia oskarżonego, jego uprzednia wielokrotna karalność, w tym na kary bezwzględne pozbawienia wolności, dopuszczenia się przedmiotowych czynów w warunkach powrotu do przestępstwa, rozmiar wyrządzonej szkody, znaczny stopień społecznej szkodliwości przejawiający się w przemyślanym i wyrachowanym działaniu sprawcy polegającym na wybieraniu, na ofiary osób starszych, łatwowiernych, naiwnie wierzących, iż przy pomocy sprawcy mogą poprawić swój byt, uczynienie sobie z przestępstwa łatwego źródła dochodu, w końcu niestosowanie się i nierespektowanie orzeczeń sądowych.

W ocenie Sądu tak wymierzone kary jednostkowe są adekwatne do stopnia zawinienia oskarżonego i czynią zadość społecznemu odczuciu sprawiedliwości.

Biorąc pod uwagę, iż oskarżony dopuścił się kilku przestępstw, w tym dwóch ciągów przestępstw, za które wymierzono kary tego samego rodzaju, Sąd w oparciu o przepis art. 85 §1 kk i art. 92 § 2 kk wymierzył mu karę łączną 5 lat pozbawienia wolności. Przy jej wymiarze Sąd uwzględnił przesłanki, które legły u podstaw wymiaru kar jednostkowych, jednakże uznał, iż kara 5 lat pozbawienia wolności nie tylko będzie realnie dolegliwa dla sprawcy, ale i wystarczając dla uzmysłowienia mu niedopuszczalności podobnego zachowania w przyszłości. Sąd miał również na uwadze fakt, iż wobec oskarżonego nie zachodzi pozytywna prognoza jego przyszłego zachowania. Oskarżony mimo dania mu szansy normalnego funkcjonowania nadal rażąco naruszał porządek prawny, ignorując zasady współżycia społecznego i międzyludzkiego. Dalsze bagatelizowanie jego kryminogennych zachowań może tylko i wyłącznie doprowadzić do ich eskalacji i poczucia bezkarności.

Tym samym Sąd uznał, iż wymierzona kara łączna w żaden sposób nie jest rażąco niewspółmierna do rangi popełnionych przez niego czynów.

Oskarżony winien zrozumieć, iż każde zachowanie sprzeczne z ustalonym porządkiem prawnym, godzące w dobro prawem chronione, nie pozostanie bez stosownej represji karnej. Rolą Sądu, jest, bowiem eliminowanie takich zachowań i zapewnienie pokrzywdzonym prawa do spokojnego życia.

Stosownie do wniosków pokrzywdzonych Sąd w oparciu o przepis art. 46 § 1 kk zasądził od oskarżonego na rzecz: A. K. (1) kwotę 28.000 złotych, E. M. (1) kwotę 31.250 złotych, J. K. (1) kwotę 67.000 złotych, J. K. (2) kwotę 18.000 złotych, S. P. (2) kwotę 17.440,87 złotych tytułem naprawienia wyrządzonej szkody w całości, płatne po uprawomocnieniu się wyroku.

Nadto stosownie do art. 46 § 1 kk Sąd zasądził, od oskarżonego na rzecz pokrzywdzonego J. K. (1) kwotę 3.000 złotych tytułem zadość uczynienia za doznaną krzywdę. W ocenie Sądu kwota ta jest adekwatna do okoliczności przedmiotowej spraw. Przy jej wymiarze wzięto pod uwagę nie tylko przestępcze zachowanie oskarżonego, które wpłynęło na pogorszenie stanu zdrowia pokrzywdzonego, związane z konieczności realizacji zaciągniętych wobec banków zobowiązań, ale również dobrowolne, nieprzemyślane długo terminowe działanie pokrzywdzonego, który w przeświadczeniu uzyskania zysku podjął działania umożliwiające popełnienie oskarżonemu czynu zabronionego.

W oparciu o przepis art. 29 ust 1 ustawy prawo o adwokaturze Sąd zasądził od Skarbu Państwa na rzecz adw. Pawła Mrowcy kwotę 1.239, 84 złotych tytułem nieopłaconego reprezentowania J. K. (1), w charakterze pełnomocnika oskarżyciela posiłkowego z urzędu. W tym miejscu należy wskazać, iż w pkt. IX sentencji wyroku mylnie wpisano, iż zasądzona kwota dotyczy nieopłaconej obrony z urzędu.

Na podstawie art. 627 kpk Sąd zasądził od oskarżanego na rzecz Skarbu Państwa koszt niniejszego postępowania, nie znajdując podstaw do zwolnienia go od ich poniesienia, zaś na podstawie art. 17 ust 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 roku o opłatach w sprawach karnych nie wymierzył mu opłaty uznając, iż jej poniesienie, przy uwzględnieniu sytuacji materialnej oskarżonego byłoby dla niego zbyt uciążliwe.